

ב. נבוכדנצר שלח את דニיאל למקום אחר. לרבות הולך לכרכות נהר גודול במצרים (ו"ג בטורא - הר). שמואל אמר: להביא זרע אספסת. ורבי יוחנן אמר: להביא חורי אלכנדריא ללבב. ושלשה היו באותה עזה שיצא מן המוקם; הקב"ה - שלא יאמרו בוכות דニאל ניצלו. דニאל - חשש פן קויים בו 'פסיליהם תשרפון באש' לפי שנובוכדנצר עשו אלוות. ונבוכדנצר - שלא יאמרו שرف את אלהיו.

ג. יושע הכהן הגדל והשליך לבבש עם שני נביי השקר אחד בן קוליה צדקיה בן מעשיה. ואע"פ שניצל ממות בגדיו נשרפו, לפי שהיו עמו שני רשיים ונינתנה רשות לאש לשולט. ולכך גענש, לפי שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגנות לכהונה ולא מילה בהם.

ד. שם עולם אתן לו - דרשונו על דニאל, שנקרא הספר על שמו.

דף צד

רא. א. מפני מה לא געשה חוקיוו משה?

ב. כיצד הייתה מיתתם של סנחריב וחילתו?

ג. מפני מה זכה אותו רשות להקרא 'אסנפר רבא ויקירא'?

ד. בשל איזה עון עלה מלך אשר על ישראל?

ה. מפני מה ניצלה ירושלים?

א. ביקש הקב"ה לעשות חוקיוו משה [וסנחריב גוג ומגוג], אך מפני קטרוגה של מדת הדין על שלא אמר שירה לפניו הקב"ה על כל הנשים שנעו לוז, לכך לא געשה משה.

ב. לדברי רבי יוחנן, חילות סנחריב גופם נשרף תחת בגדיهم. ולרבי אלעוז, שריפת נשמה וגוף קיים (וע' שבת קיג: בשינוי).

ג. לכן זכה אותו רשות להקרא 'אסנפר רבא ויקירא', מפני שלא סיפר בגנותה של ארץ ישראל, שאמר ולקחי אתכם אל ארץ הארץם ולא אמר שהיא עדיפה ממנה.

ד. מפני שהעם מס במלכות בית דוד, ורצו ברצין ובבן רמליהו, לכן עלה מלך אשר על ישראל.

ה. לכן וכתה ירושלים לעשות להם נס כעובי הים וכדורכי הירדן, להינצל מאשור, מפני ריבוי עסק התורה שפועל חזקה המלך [שmeno של חזקה היה דולק בתמי כנסיות ובבתי מדרשות].

דף צה

רב. א. על מה גענש דוד בכליוון רוב זרווע?

ב. אלו שלשה אנשים קפזה להם הארץ, ומהו לשון 'קפזה'?

ג. כמה אנשים נשארו מכל מתחנה סנחריב?